

Din Iliada

Mihai Eminescu

Cântă-ne, zână, a lui Ahile Peleidul mânie,
Care cumplită făcu aheilor jale nespasă,
Suflete mii viteze de fii de eroi în Aii
Au trimis, pe ei înșii de pradă la câni lăsându-i
Și la paseri. Astfel se-mplini a lui Zeus voință
Din acea zi când cearta făcu dezbinare amară
Între mult divinul Ahile și fiul lui Atreu,
Agamemnon, al neamului tot și al regilor rege.
Care din zei atâtă al dezbinului foc între dâșii?
Fiul Latonei și al lui Zeus, mânios pe rege,
El a trimis pierzătoare boli și moarte prin gloate,
Pentru că atreidul muștrase pe preotul Chrise
Când acesta veni la Achaici mândre corăbii
Ca să-și răscumpere fiic-aducând prețioasele daruri
Și cu laurul nemuritorului Phoibos Apolon
Încunjură toiagul de aur. Tare rugă el
Și pre ahei, dar mai cu seamă pe cei doi
Frați atrizi, ce erau căpetenii ai limbilor toate.